

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ, ΑΡΙΘ. 7—ΑΘΗΝΑΙ—ΤΗΛ. 33.839

ΕΤΟΣ Α' Αριθ. Φύλ. 22ον

Κυριακή 6η 'Ιανουαρίου 1947 Π.Ο.Η.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

**Αδελφοί: Στήνεται και κρατείται τὰς παραδόσεις ἁς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγον εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.
Β'. Θεοσ. Κεφ. Β'. 15**

Συνδρομαί: 'Εξάμηνος δρχ. 3.000. 'Ετησία 6.000
'Εξωτερικοῦ ἑξάμ. δολ. 4.—'Ετησία δολλ. 8

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

'Επιστολαὶ ἀφορῶσαι τὸ φύλλον καὶ ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἅγιον Μεγαρίδον
Κύριον Κύριον Χριστοφῆρον
Χαλκοκονδύλη 7—'Αθήναι
Διευθυντής: Ὁ Σεβ. Ἅγιος Μεγαρίδος κ. Χριστοφῆρος

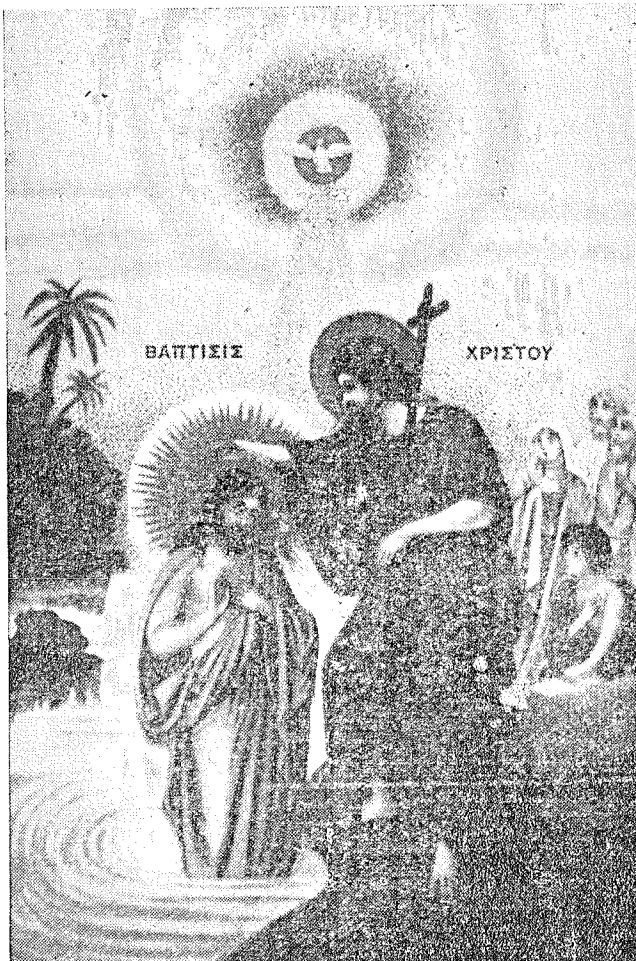
ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1947

Ἐπὶ τῇ εισόδῳ ἡμῶν τῶν Γηνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἰς τὸν ἐπ' αἰσίοις ἀναιτέλλαντα νέον τῆς χάριτος καὶ τῆς χρηστότητος ἐνιαυτὸν συγκαίροντες ἀπὸ καρδίας, εὐχόμεθα εἰς ἅπαν τὸ Ὁρθόδοξον χριστεπώνυμον πλήρωμα σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ὑγιαῖν ἀμετάπτωτον καὶ πᾶσαν ἀπὸ Θεοῦ εὐλογίαν, οἰκογενειακὴν χαρὰν καὶ εὐδαιμονίαν. Ἀνασκοποῦντες δὲ τὸ ἐκπνεύσαν ἔτος, τὸ βυθισθὲν εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς αἰωνιότητος, παρέχομεν τὸν ἐξῆς ἀπολογισμὸν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ὃν ἀπὸ εἴκοσι δύο ἔτων διεξάγομεν ὑπὲρ τῶν σεπτῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, μηδεμιᾶς φειδόμενοι θυσιᾶς πρὸς υπεράσπισιν αὐτῶν. Εἰς ἡμᾶς ἀγαπητὰ ἐν Χριστῷ τέκνα ἔλαχεν ὁ ἔνδοξος καὶ τιμητικὸς κλήρος νὰ ἀγωνιζώμεθα ἐντίμως καὶ εὐδόκως ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων ἐπάλλεων τῶν ἱερῶν τῆς Ὁρθοδοξίας θ.σμῶν καὶ τῶν σεπτῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, ὧν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν ἐποφθαλμιῶσιν οἱ ποικιλοῦντοι ἐξωτερικοὶ καὶ ἐσωτερικοὶ ἐχθροί. Ὁ ἱερὸς καὶ ὑψηλὸς οὗτος ἀγὼν περιποιεῖ οὐ σμικρὰν δόξαν καὶ τιμὴν εἰς ἡμᾶς, ἔχοντας βαθεῖαν τὴν συναίσθησιν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος, ὅπερ ἔχομεν ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῶν σεπτῶν τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεων καὶ τῶν θεοπνεύστων τῆς Ὁρθοδοξίας θεσμῶν ἐνεπιστεύθησαν οἱ Ἅγιοι καὶ Θεοφόροι πατέρες τῶν 7 Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων εἰς τὴν πίσιν καὶ τὴν εὐσέβειαν τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὅπως ἡ φρούρησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος εἶναι ἐμπειστευμένη εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων. Ἐπὶ εἰκοσιπενταεῖαν ἐμείναμεν ἀκοίμητοι φρουροὶ καὶ ἀνύστακτοι φύλακες, ἀγρύ-

πνως φρικτοροῦντες ἐπὶ τῶν προμαχόνων τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, καὶ μὴ δειλιῶντες καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν νὰ προσενέγκωμεν ὡς ὀλοκαύτωμα καὶ σεπτὸν καλλιέρημα εἰς τὸν Ἱερὸν τῆς

μεν, ἀλλ' ἄπασαι αὐταὶ οἱ πιέσεις καὶ κακώσεις, ἀντὶ νὰ φοβίσωσιν ἡμᾶς, ὡς ἡλιπζον οἱ δίδωται ἡμῶν, ἀπ' ἐναντίας ἐκρατύναν τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν ἡμῶν καὶ ἐχαλύβωσαν τὸ ἡθικὸν σθένος τῆς ψυχῆς, θεωρούσης τὰ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας παθήματα δόξαν καὶ τιμὴν. Εἰς οὐκ ὀλίγας δὲ πιέσεις καὶ καταδυναστεύσεις ὑπεβλήθητε καὶ ὑμεῖς ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα τέκνα, ἀλλὰ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὰς σεπτὰς παραδόσεις καὶ τοὺς ἱεροὺς τῆς Ὁρθοδοξίας θεσμούς, οὐ μόνον δὲν ἐκάμθη, ἀλλὰ καὶ ἔτι μᾶλλον ἐκρατύνθη καὶ ἐχαλυβώθη πρὸς κατασχύνην τῶν διωκτῶν, ἐπιλαθόμενων τῶν διδαγμάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, καθ' ἣ Ὁρθοδοξία συνέλιθισεν, ὅσον πιέζεται τόσον κρατύνεται καὶ γιγαντοῦνται. Οὕτω ἐδείχθητε καὶ ὑμεῖς ἄξιοι τῆς κλήσεως, ἥτις ἔλαχεν καὶ ἐφ' ὑμᾶς νὰ υπερασπισθῇτε τὰς Ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ χρυσόβουλα τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς ἀπ' αἰώνων συνυφασμένης μετὰ τῆς Ἑθνικῆς ἰδεολογίας. Οὕτω προμαχοῦντες καὶ ὑμεῖς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, υπερασπίζετε συνάμα καὶ τὰς Ἑθνικὰς παραδόσεις, ἁς διὰ μέσου τῶν αἰώνων συγκρατεῖ, ζωογονεῖ, καὶ παραδίδει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Διὸ καὶ ὀφείλεται εἰς ὑμᾶς ἀπὸ μέρους τῆς πολιτείας δόξα καὶ τιμὴ, διότι ἐχόμενοι στεργῶς τῆς ἀκραίονος Ὁρθοδοξίας, δεικνύσθε συνάμα καὶ υπερασπισταὶ καὶ τῆς Ἑθνικῆς ἰδεολογίας, ἣν ἐμπνέει εἰς ὑμᾶς ἡ ἀκράδαντος πίστις εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

πίστεως καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας βωμῶν. Ἐχλευάσθημεν, ὠνειδίσθημεν ὡς δι.σθοδρομικοί, κατεδικάσθημεν εἰς ἐξορίαν, εἰς φυλάκισιν καὶ πολυειδεῖς ἄλλας στερήσεις καὶ κακουχίας ὑπέστη-

τῆς Θεοσεκείας καὶ τῆς πατριδος. Ἐπὶ εἰκοσιεῖς ὅλην δυστυχῶς δι' ὅσον ἐδιδάξαμεν καὶ ἐγράψαμεν καὶ δι' ὅσον καρτερικῶς ὑπεμείναμεν δὲν ἡδυνήθημεν νὰ πείσωμεν τοὺς διώκτας καὶ τὴν

πολιτειακήν συνειδησιν, διὰ ὃ ἀγὼν ἡμῶν δὲν ὁμαίται ἐκ ταπεινῶν ἐλατηρίων, ἀλλ' ἐξ εὐγενῶν καὶ ὑψηλῶν τοιούτων, ἀφορώντων εἰς τὴν ἀλώβητον τήρησιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων, καὶ τὴν μὴ ἀμειψόλησιν τῶν τιμαλφῶν τίτλων τῆς ἀκαίρου Ὁρθοδοξίας, οὓς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐκτίσαστο ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνική Ἐκκλησία διὰ πολλῶν ἀγώνων καὶ πολυτίμων θυσιῶν. Ὅντως ἡ Ὁρθόδοξία εὗρε τὴν πλήρη κατανόησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διάνοιαν, τὴν πλήρη διατύπωσιν αὐτῆς εἰς τὴν ἀθάνατον καὶ μελίρρυντον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς εἰς τοὺς ὅρους τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας. Διὰ καὶ ἡ Ὁρθόδοξος πίστις καὶ Ἑλληνική σοφία συνεδέθησαν τόσῳ στενὰ ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Ἑλλήνων Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, ὥστε ὁ χωρισμὸς τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τοῦ ἐτέρου νὰ φέρῃ τὸν θάνατον ἀμφοτέρων. Εἰς τὴν ἀδιάσπαστον ταύτην ἔνωσιν καὶ ἀλληλεγγύην ὀφείλεται ὁ θρίαμβος καὶ ἡ δόξα ἀμφοτέρων.

Ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ προσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος ὅλο-καύτωμα εἰς τὸν Στανδόν, διὰ εἶχε πολύτιμον ἐν οὐρανοῖς τὸν Μονογενῆ αὐτοῦ υἱόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἡμετέρων προγόνων καὶ τῶν Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων συνεισήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀνθρωπίνου σοφίας καὶ ὑποδειγματικῆς αὐτοθυσίας.

Τέλος ἄς ἐλπίσωμεν, καὶ ἄς εὐχηθώμεν, ὅπως ὁ νέος τῆς χάριτος καὶ τῆς χρηστότητος ἐνιαυτός, 1947 μᾶς δωροφύρῃ, ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἑθνικῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἐπιτεύξεως τῶν Ἑθνικῶν δικαίων, καὶ τὴν ἔνωσιν πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σεπτῶν παραδόσεων καὶ τῶν Ὁρθοδόξων φεσμών, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ τὸν ὑποκάρδιον πόθον παντὸς Ὁρθοδόξου Ἑλλήνου, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ὁποίου πάλαι ὁ παλμὸς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἑθνικῆς ιδεολογίας.

Ἐρρωσθε ἀγαπητὰ ἐν Χριστῷ τέκνα καὶ ἐνδυναμοῦσθε ἐν τῷ Χριστῷ, οὐ τὸ ἀπειρον ἔλεος καὶ ἡ εἰρήνη σὺν τῇ πατρικῇ ἡμῶν εὐχῇ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΑΣ

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

*Υπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Διαυλείας
κ ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1923 ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ πάντα ἦσαν ἐπαναστατημένα καὶ αὐτὴ ἦτο ἐπαναστατικὴ καὶ αἱ πράξεις τῆς ἐπαναστατικῆς, ἀπεφάσισε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου. Πρὶν ὅμως ἀποφασίσαι τοῦτο ἐθεώρησεν καλόν, ὥς νὰ μὴ ὑπῆρχε γνώμη καὶ ἀπόφασις προγενεστέρων ἐπιτροπῆς καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καθορίζουσα τὸ ζήτημα, νὰ καταρτίσῃ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν Γ. Κοφινᾶ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Δ. Αἰγινίου, Χρυσόστομου Παπαδόπουλου καὶ Α. Ἀλιβιζάτου καὶ τοῦ νομοαποδότης Π. Τσιτσεκλή πρὸς μελέτην τοῦ ζη-

τήματος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι ἡ Πολιτεία θὰ ἤδυνάτο νὰ δεχθῇ τὸ νέον ἡμερολόγιον, τῆς Ἐκκλησίας διατηρούσης τὸ Ἰουλιανόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει δικαίωμα αὐτὴ νὰ δεχθῇ τὸ Γρηγοριανόν ἄνευ τῆς συμφωνίας ὧν τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν μονομερῶς ἀποδεχθῇ αὐτὴ τὴν μεταρρυθμίσιν θὰ ἀποσχισθῇ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν καὶ θὰ κριθῇ Σχισματικὴ. Τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς ἐδέχθη ὁ κ. Πλαστήρας καὶ ἡ ὑπ' αὐτὸν Κυβέρνησις, ἥτις διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1923 δημοσιεύσας ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῆς 23 Ἰανουαρίου 1923, ἐνομοθέτησεν τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου διὰ τοῦ Γρηγοριανοῦ ὡς πρὸς τὴν πολιτείαν μόνον καὶ ὥρισαν ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου τὴν 16 Φεβρουαρίου 1923, ἥτις ἐλογίζετο ὡς 1η Μαρτίου. Οὕτως ἐπὶ τέλους καταρθώθη ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πολιτείαν. Τώρα μένει ἡ Ἐκκλησία: Τὰ πράγματα εἶναι ἀπλά. Εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον θὰ ἀνέλθῃ ὁ ἀρμόδιος καὶ αὐτὸς θὰ καταρθώσῃ τὸ ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἀκατόρθωτον.

Εἰς τὸν κενὸν θρόνον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὅστις ἐκένώθη διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀνεπιθύμητου διὰ τὴν Κυβέρνησιν Μητροπολίτου Θεοκλήτου, ἀνέρχεται ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ὅστις ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὰς δύο ἐπιτροπὰς, αἵτινες συνήλθον διὰ τὴν μελέτην τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος καὶ συνεφώνησαν καὶ ἀπεφάσισαν μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν ὅτι ἡ Ἑλληνική Ἐκκλησία δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δεχθῇ τὸ Γρηγοριανόν ἡμερολόγιον ἄνευ τῆς κοινῆς ἀποφάσεως ὧν τῶν αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἀποσχισθῇ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ θὰ θεωρεῖται Σχισματικὴ.

Κατόπιν τούτων θὰ ἀνέμειν τὴς ὑποστήριξιν τοῦ ζητήματος, εἰς δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀλλοτροπίας χαρακτῆρος καὶ ἀνθρώπου στερουμένου βαθείας πίστεως.

Τὶ συμβαίνει λοιπόν; Ἡρξισ ὁ ψιθυρὸς. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχῃ ἄλλο ἡμερολόγιον ἡ Πολιτεία καὶ ἄλλο ἡ Ἐκκλησία. Ἀνωμαλία! ἀκαταστασία! Συζητήσεις ἐπὶ συζητήσεων! Ἐπὶ τέλους συνέρχεται ἡ Ἱεραρχία καὶ τὸ ζήτημα λύεται.

Ὁ Παπαδόπουλος παρουσιάζει τὰ πράγματα ρόδινα. Ψεύδεται ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας, καὶ δηλοῖ ἀνευθυνότατος ἐπὶ τῇ Ἀρχιερατικῇ του ἐντιμότητι ὅτι συνεφώνησαν τὰ Πατριαρχεῖα καὶ αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι σὺν τῷ χρόνῳ δὲ θὰ συμμορφώσων καὶ αὐταί, ἐνῷ ἀντιθέτως τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τὰ γράμματα ἀπεδοκίμαζον τὸ πραξικόπημα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἱεραρχία συνελθοῦσα τὴν 18ην Ἀπριλίου 1923 καὶ ἀκούσασα τοῦ Προέδρου αὐτῆς καλῶς ἐκθέσαντος τὰ πράγματα ἀποφασίζει τὴν συνταύτισιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡορολογίου πρὸς τὸ πολιτικὸν ἡμερολόγιον, ἄνευ μεταβολῆς τοῦ Πασχαλίου μετὰ συνεννόησιν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Παπαδόπουλος ἀντήλλαξεν γράμματα μετὰ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τέλος τὸ Πατριαρχεῖον πεισθὲν, ἀποφασίζει καὶ ἀποστέλει γράμμα πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Χρυσόστομον διὰ τοῦ ὁποίου ἀνακοινεῖ αὐτῷ, ἐπιμένοντι, ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον ἀπεφάσισε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου διὰ προσθήκης 13 ἡμερῶν ἄνευ τῆς κινήσεως τοῦ Πασχαλίου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένων κινητῶν ἑορτῶν, ὅρισαν ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς ταύτης τὴν 10 Μαρτίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐσπευσεν ἀμέσως νὰ συνταυτίσῃ τὰ δύο ἡμερολόγια ὡς δῆθεν τὸ Γράμμα τοῦ Πατριαρχείου ἐνέτελετο καὶ οὕτως ἀπὸ τῆς 10 Μαρτίου καὶ ἐπισημῶς τὴν 12ην ἐπεβλήθη τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ βολή αὐτῆς ἥτις ἐρρίφη εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἠνοίξεν πλη-

γὴν χαίνουσαν καὶ πυρροοῦσαν ἥτις λόγῳ τῆς μακροχρονιότητος τῆς θὰ καταστῇ γάργαρα καὶ οὐαί τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κατωρθώματα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἐλλείψεως χαρακτῆρος καὶ πίστεως.

Εἶδε εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν ἥτις γνωρίζει νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ τῶν κατακτητικῶν σκοπῶν τῆς καὶ οὐαί τοῖς ἐπὶ ὁρίοις.

Κατόπιν πάντων τούτων ἀπεδέχθησαν τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον.

1ον Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον (ἐκβασθέν) τῷ 1924

2ον Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας τῷ 1928

3ον Ἡ Ρουμανικὴ Ἐκκλησία τῷ 1924

4ον Ἡ Ἀββανικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τῆς συστάσεώς της.

Ὅλαι αἱ λοιπαὶ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἐμμένουσιν ἥδη εἰς τὸ Ἰουλιανὸν ἀδιαφοροῦσαι πρὸς τὸ ἡμερολόγιον, ὅπερ ἀκολουθεῖ ἡ Πολιτεία ὡς ἐπὶ παραδειγματι ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἔχει τὸ Ἰουλιανὸν ἡ Πολιτεία τὸ Γρηγοριανόν.

Ἡ Βουλγαρικὴ καὶ ἡ Σερβικὴ ὁμοίως ὡς ἡ Ρωσικὴ.

Ὡς συνάγεται ἐκ τῶν ὧν εἵπομεν περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου ἐν ταῖς Ὁρθόδοξοις Ἐκκλησίαις πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ὀρθόδοξος κόσμος παρ' ὅλας τὰς προσπάθειάς τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἐδέχθη τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἀλλὰ μόνον τὰς 13 ἡμέρας διότι ἐάν ἐδέχετο τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ δεχθῇ καὶ τὸ Πασχαλίον του, ὅπερ δὲν ἐδέχθη, ἐν ἀναμονῇ πανορθόδοξου Συνόδου πρὸς διακανονισμόν τούτου, ὅποτε ὑπάρχει ἡ πιθανότης νὰ δοθῇ ἡ προσήκουσα καὶ ἡ κανονικὴ θέσις εἰς τὸ δλον ζήτημα καὶ νὰ ἀποδοθῇ ὁ προσήκων σεβασμὸς πρὸς τὰ ἀπαραβίαστα ὅρια ἃ ἔθεσαν οἱ Πατέρες.

Ἐν ἀναμονῇ ταύτης ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ φυλάττωμεν τὴν Παρακαταθήκην προσφέροντες ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Η ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ

Ἔνας ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς θελήσεως τοῦ ἀναπτύξεσθαι εἰς τὰ προηγουμένα ἄρθρα μᾶς εἶναι καὶ ἡ ἐγκράτεια.

Ἡ δύναμις τῆς αὐτοκυριαρχίας τοῦ ἀτόμου, τὸ κράτος τοῦ πνεύματος ἐπὶ τῆς ὕλης, τῆς ιδέας ἐπὶ τῆς φύσεως, τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ κτήνους λέγεται ἐγκράτεια.

Οἱ ἔμποροι τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς καταστροφῆς ἠθέλησαν νὰ παρουσιάσουν τὴν ἐγκράτειαν ὡς μόνον ὡς τελείως ἀδύνατον μᾶ καὶ ὡς ἐπιβλαβὴ διὰ τὸν ὁργανισμόν. Αὐτὸ ὅμως κατόπιν τῆς τελευταίας λέξεως τῆς ἐπιστήμης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐγκράτεια καὶ δυνατὴ εἶναι καὶ ἐπιβεβλημένη, εἶναι ἀσύστολο ψεῦδος ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον γιὰ τὴν ἀτομικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ ὑγεία.

Σύμφωνα μὲ τὰ τελευταῖα πορίσματα τῶν πλεόν ἐγκρίτων λατρῶν ἡ ἐγκράτεια τοῦ νέου, τοῦ ἐξασφαλίζει ἐλεύθερον φρόνιμα, πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ὑγεία, δημιουργικὴ ὁρμή, νηφαλιότητα καὶ ὅτι ἄλλο στοιχεῖο χρειάζεται γιὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς πνευματικῆς καὶ βιολογικῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶναι περιττὸ νὰ τονίσουμε ὅτι ἡ ἐγκράτεια μόνον σὲ χριστιανικὸν ἔδαφος ἀναπτύσσεται, γιὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον διότι ὅπουδήποτε ἄλλοι ἡ θυσία τῆς ἡθικῆς παρουσιάζεται χωρὶς ἥθικὸ καὶ ἰδανικὸ ἀντιστάθμισμα καὶ ἄρα ἀνωφελὴς καὶ χωρὶς κέρδους.

Γι' αὐτὸ καὶ μόνον ὁ χριστιανισμὸς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ κολοσσούς ἐγκρατείας, ὅπως τὸν Ἀπ. Παῦλον, τὸν Ἰωάννην Χρυσόστομον καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Ἡ ἐγκράτεια πρέπει νὰ εἶναι περιεχόμενον καὶ σκοπὸς εἰς τὸν νέον, ἀνεξαρτήτως τοῦ βίου τὸν ὁποῖον θὰ ἐκλέξη.

Καὶ ὁ νέος ποὺ θὰ κληθῇ νὰ δημιουργῇ οἰκογένεια καὶ ὁ νέος ποὺ θὰ κληθῇ

νά υπηρετήση τὴν Ἐκκλησίαν πρέπει νὰ εἶναι ἀγνός καὶ ἀκέραιος. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία εἰς τοὺς νεοσύμφους δίδει τοὺς στεφάνους, εἰς ἐπιβράβειον τῶν μέχρι τοῦδε ἀγώνων διὰ τὴν ἐγκράτειαν.

Ἡ ἐγκράτεια ὅμως ἀπαιτεῖ ἀγῶνα καὶ θυσίαν. Καὶ πρῶτον συστηματικὴ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ θὰ ἐνισχύσῃ τὸν νέο εἰς τὴν προσπάθειά του.

Ἐπειτα μελέτη συνεχῆς θὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ παραδείγματα καὶ ἰδεώδη εἰς τὴν ὥραιν του προσπάθειαν.

Τέλος ἐπαρκὲς κατανόησις ἀπὸ τὸν νέον τῶν κινδύνων τοῦ ὕλιστικου πολιτισμοῦ καὶ τῆς συστηματικῆς ἀποφυγῆς αὐτῶν.

α) Νὰ ἀποφεύγῃ τὴν μελέτη διαφόρων διεγερτικῶν βιβλίων πού μὲ τὰς ἀσέμνους περιγραφὰς καὶ εἰκόνας τῶν διεγείρουν πρόωρος τὸ γεννητήσιον ἐνδιαφέρον.

β) Νὰ ἀποφεύγῃ τὰ κινηματογραφικὰ καὶ θεατρικὰ ἔργα τὰ ὁποῖα λόγῳ τῆς ὑποθέσεως καὶ τῶν προβαλλομένων σκηνῶν δεικνύουν τὴν ζωὴν ἀπὸ τὴν σκιερὰν καὶ κτηνώδη τῆς θύμῃ.

γ) Νὰ ἀποφεύγῃ τὴν πολυφαγίαν καὶ πολυποσίαν αἰτίνες ἐνισχύουν τὸν ὀργανισμόν καὶ δημιουργοῦν πλεονάζουσαν ὕλην.

δ) Νὰ ἀποφεύγῃ τοὺς συνωστισμοὺς τῶν ὁχημάτων καὶ τῶν κέντρων οἷτινες διὰ τῆς ἐπαφῆς ἀφυπνίζουν τὸν καθεύδοντα λεοντιδεῖα τῆς σαρκός.

ε) Νὰ ἀναπτύξῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν ὑπὸς τὴν γυναῖκα καὶ νὰ θεωρῇ αὐτὴν ἀδελφὴν, σύντροφον, συνεργάτιδα, καὶ συνοδοιπόρον.

στ) Νὰ ἀποφεύγῃ ἐπιμελὸς πάντα ἀσκοποῦν συγχρωτισμὸν καὶ δὴ μετὰ γυναικῶν κοσμικῶν φρονημάτων καὶ ὑπόπτων διαθέσεων.

ζ) Νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του παντοῦ καὶ πάντοτε.

η) Νὰ ἔχῃ ὑπ' ὕψιν του ὅτι ἡ γεννητήσιος ἀποστολὴ εἶναι μέσον πρὸς δημιουργικὸν ἐν τῇ οἰκογενεῇ σκοποῦν καὶ ὄχι πρόσκαιρος ἡδονὴ ἀπόλαυσις.

θ) Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἀνώτερος τῆς φύσεως καὶ δύναται ὡς ἐκ τοῦτου νὰ ἀποφύγῃ τὴν τοιαύτην ἀποστολήν, ὑπὸ τὸν ρ ἡ τ ὁ ὅμως ὅρον ὅτι θὰ διαθέσῃ τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν ὁλοκληρωτικὴν τοῦ Εὐαγγελίου θυσίαν.

ι) Τέλος νὰ καθορίσῃ ἐνωρὶς βίον. Ἡ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ζωὴν τῶν ἀγάμων μετὰ πάσης φρονήσεως καὶ συνέσεως ἢ νὰ ἐξεύρῃ σύντροφον καὶ συνοδοιπόρον ἐν τῇ ζωῇ του ὑπὸ τὴν εὐλογίαν καὶ εὐχὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Τελειώνοντες τὸ ἄρθρον αὐτὸ γράφομεν ὅτι ἡ ἐγκράτεια εἶναι βιολογικὴ ἀνάγκη πού θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν φυσιολογικὴ ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ νέου κοινωνικὸν συμφέρον γιὰ τὴν θά δὲ εἰς τὴν κοινωνίαν ὅγια καὶ ἔστρια κοινωνικὰ στελεχὴ καὶ ὄχι μαρμαρένους καὶ ἐκφυλισμένους τύπους· ἐθνικὴ προσταγὴ γιὰ τὴν συντελεστὴν στὴ φυλετικὴ ἐνίσχυση καὶ πρὸ πάντων χριστιανικὴ ἰδεώδης πού θὰ φέρῃ τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχίαν στὸ νέο καὶ τὴν ἐξυγίαναι καὶ ἀνθρώπων εἰς τὴν κοινωνία. Δ. Μ.

ΥΜΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Ὁ Ἑλληνικὸς νοῦς φύσει ποιητικὸς ὢν εὐρὺν δὲ θέμα ἐν ᾧ τὸ ὕψιστον θάσμα, τῆς διὰ τοῦ Ἀγ. Βαπτίσματος ἀναπλάσεως τῶν ἀνθρώπων, ἐτελειουργήθη μετὰ ποικίλων ποιητικῶν ἀντικειμένων καὶ περιστάσεων καὶ ἀφάτου συγκαταβάσεως καὶ ταπεινώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν συνδεόμενον, ἀπετέλεσε τὸ ὅραϊον καὶ ὕψηλόν τῳ ὄντι ὡς δεικνύουσι οἱ ἔξοχοι καὶ λαμπροὶ καὶ ἀμύητοι κάλλους ὕμνοι τοὺς ὁποῖους ὁ ὕμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας—Κοσμάς, Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, Σωφρόνιος Ἰεροσολύμων, Γερμανός καὶ Ἀνατόλιος—εἰς τὴν εορτὴν ταύτην ἔπλεξαν. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν εἶναι καὶ τὸ δευτέρον σιχηρὸν τῶν αἰῶνων ἔχων οὕτως:

«Πῶς Σὲ Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην

ἀξίως τιμῶμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνησας».

Τὸ ἀριστοῦργημα ὅμως καὶ ἡ κορωνὶς τῆς λαμπρᾶς ὕμνοлогίας τῶν Φώτων εἶναι αἱ διπλαὶ εἰς τὴν εορτὴν Καταβασίαι (1) αἱ μὲν περὶ τοῖς ποίημα τοῦ Ἱεροῦ Κοσμά, αἱ ἄλλαι δὲ τοῦ Ἱεροῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Θ' ἀναπτύξω δὲ εἰς τὴν ἀγάπην ὡμῶν τὰς Ἱαμβικὰς τοῦ Ἱεροῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ ἀδάμαντος τοῦτου τῆς ὀρθοδόξου διὰ τὸ δυσνόητον αὐτῶν. Ἰνὰ ἐννοήσωμεν τὸν πλοῦτον ὅστις ὑποκρύπτεται κάτωθεν τῶν λόγων τοῦ Ἱεροῦ ἀνδρός.

ΩΔΗ Α'.

«Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
»Ἡπειρον αἰθῆς, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
»Μέλας δὲ πόντος τριστάτας Αἰγυπτίω,
»Ἐκρυψεν ἄρῃν, ὑδατόστρωτος τάφος,
»Ρῶμῃ κραταῖα, δεξιὰς τοῦ Δεσπότης».

(Ἡ θάλασσα ἡ ὁποία συνταράσσεται ἀπὸ τὸν σάλον τῶν κυμάτων, ἀπεδείχθη εὐθύς (ὡς ὁ πρ. Μωϋσῆς ἐκτύπησε τὴν ράβδον του) στερεὰ γῆ εἰς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν· ὁ μαῦρος δὲ βυθὸς τῆς θαλάσσης ἐγένετο ὑδατόστρωτος τάφος εἰς τὰ στρατεύματα τῶν Αἰγυπτίων τὰ ὁποῖα ἐκάλυπεν τὸ ὕδωρ, διὰ τῆς δυνάμεως τῆς λαχρᾶς δεξιᾶς τοῦ Δεσπότην Χριστοῦ.

ΩΔΗ Γ'.

«Ὅσα παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
»Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων ὕλης,
»Ἀγαλλόμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα,
»Λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελωδίων,
»Ὡ τὰ πρὸς ἡμᾶς, ἡδεῖα δωρημάτων.»

(Ὅσοι ἐλυτρώθημεν ἐκ τῶν παλαιῶν παγίδων (τοῦ ἐχθροῦ διαβόλου) ἐπειδὴ συνεντρίβονταν τῶν αἰματόβροχων διαβόλων (οἷτινες ὡς λεόντες ἐναντίον μας ἐπιτίθενται) αἱ σιαγόνες, ἃς ἀγαλλώμεθα καὶ ἃς πλατύνωμεν τὸ στόμα ἡμῶν, τονίζοντες ὕμνους μελωδικούς· ἐκ λόγων ἐμμέτρων εἰς τὸν Λόγον (δηλ. τὸν Κύριον ἡμῶν) δι' ὅλας τὰς πρὸς ἡμᾶς, δοθείσας ὑπ' ΑΥΤΟΥ εὐεργεσίας).

ΩΔΗ Δ'.

«Πυρῶ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
»Υμῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν
»Ρήγνυσι γυῖον, Πνεῦματι κροτούμενην
»Σορκῶσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου.
»Ὡ τὸν δυναστὴν τὰ κράτη συνεντρίβῃ».

(Διὰ τὸ πῦρ τῆς μυστικῆς θεωρίας καθαρθεὶς ὁ προφήτης Ἀββακούμ ὕμνει τὴν ἀνάπλασιν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὕψιν φωνῇ μεγάλην, τὴν ὁποῖαν βροντᾷ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἦτις (φωνῇ) ἐμφαίνει τὴν ἀκατάληπτον καὶ ἀνεμνησμένην Σάρκασιν τοῦ ἐνυποστάτου καὶ ἀρρήτου Λόγου τοῦ Θεοῦ. Δι' ΑΥΤΟΥ δὲ συνεντρίβῃ ἡ δύναμις τῶν τυράννων διαβόλων).

ΩΔΗ Ε'.

«Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
»Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένον,
»Νέαν προσωμνησμένην ἀπληγὴν τριβὸν,
»Ἀγούσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμῆδιαν,
»Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη».

(Ὅσοι ἀπελοδοθήμεν καὶ ἐκαθαρίσθημεν διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (δηλ. διὰ τοῦ ἁγ. Βαπτίσματος) ἐκ τοῦ δηλητηρίου τοῦ σκοτεινοῦ καὶ βορβορώδους διαβόλου, ἐσλήθωμεν εἰς νέαν ἀπληγὴν ὁδὸν (ἣτις εἶναι ὁ Χριστός) ἡ ὁποία μᾶς ὁδηγεῖ εἰς εὐφροσύνην (πνευματικὴν)· εἶναι δὲ ἀπρόσιτος εἰς πάντας τοὺς ἀπίστους. Μόνον εἶναι προσιτὴ εἰς ἐκεῖνους μετὰ τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς Πατὴρ κατηλλάγη (συνεφιλιώθη) διὰ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ).

ΩΔΗ ΣΤ'.

«Ἱερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανοβλίῳ,
»Ἠχῶ Πατρί, ὃν γαστρός ἐξηρεύετο
»Ναὶ φησὶν, συμφορῆς γόνος δάλι».

1) Ἐκ τοῦ καταβαίνει, ὅτι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἐταν ἐφάλοντο οὐτοὶ οἱ ὕμνοι, ὁ μὲν λόγος ἵστατο συμμετέχων νοερώς εἰς τὰ ψαλλόμενα, οἱ ψάλλται δὲ κατήρχοντο ἐκ τῶν σταδίων τῶν καὶ ἵστατο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ ψάλλοντες. Ἐξ οὗ καὶ «Καταβασίαι» ἐκλήθησαν.

»Φῶταυγος ἐξώρουν ἀνθρώπων γένος
»Λόγος δὲ μου ζῶν καὶ βροτός προμθηθείς».
(Ὁ Προάνάρχος Θεὸς Πατὴρ ἐφάνηρώσε εἰς τὸν κόσμον καὶ ἐκήρυξε διὰ τοῦ ποθεινοτάτου καὶ πανευτυχοῦς ἡχοῦ τῆς ἐξ οὐρανῶν κατελθούσης φωνῆς, Αὐτὸν τὸν ὁποῖον ἀπαθῶς καὶ ἀφράστως ἐκ τῆς οὐσίας Αὐτοῦ ἐγέννησε πρὸ πάντων τῶν αἰῶνων λέγων: Ναὶ! ΟΥΤΟΣ ὑπάρχει ὁμοφυῆς καὶ ὁμοούσιος μὲ ἐμὲ καὶ ἀπαύγασμα τοῦ ἰδιοῦ μου φωτός, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων διὰ φιλανθρωπίαν ἐγεννήθη ἐξ ἀνθρώπων. Αὐτὸς ὅμως εἶναι ὁ ζῶν καὶ ἐνυπόστατος Λόγος Μου καὶ τέλειος ἄνθρωπος διὰ τὴν προσληφθεῖσαν ἀνθρωπότητα).

ΩΔΗ Ζ'.

«Ἐφλεξε ρεῖθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας
»Ὁ τῆς καμίνου τὴν μεταρσίον φλόγα.
»Νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς κατευνάσας,
»Τὴν δυσκαθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας
»ὕλην πλύνει δὲ τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος».

(Διὰ τῶν ὕδατων τοῦ Ἱορδάνου ποταμοῦ κατέφλεξε τὸν δρακόντιον δηλ. τῶν Δαιμόνων τὰς κάρας, Αὐτὸς ὁ ὁποῖος τῆς ἐν Βαβυλὼν καμίνου τὴν μετέωρον καὶ ὑψηλὴν φλόγα, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶχον ριφθῇ ὁ τρεῖς εὐσεβεῖς Νέοι, τὴν μετέβαλεν ἀπὸ κατακαίουσας εἰς δροσίζουσας. ΟΥΤΟΣ καὶ τῶρα τὸ τῆς προπατορικῆς ἀμαρτίας δυσδιάλυτον σκότος ἀπέπλυνε διὰ τῆς δρόσου τοῦ Ἁγ. Πνεύματος (δηλ. τοῦ ἁγ. Βαπτίσματος).

ΩΔΗ Η'.

«Ἐλευθερὰ μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται
»Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
»Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστατής.
»Νὺν εὐλογεῖται συντόνως τὸν αἴτιον
»Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

(Πᾶσα ἡ κτίσις διὰ τοῦ ἁγ. Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου ἠλευθερώθη ἐκ τῆς δουλείας τοῦ Διαβόλου, ἡμεῖς οἱ ἐξ Ἐθνῶν οἷτινες εἴμεθα ἐσκοτισμένοι ἀπὸ τὴν πλάνην τῆς ἀσεβείας καὶ ἀμαρτίας ἀνεδείχθημεν σήμερον Υἱοὶ φωτός. Διὰ τὰ οὐράνια δὲ καὶ αἰώνια ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐδώκεν, ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης χαίρει καὶ βαθέως ἐφραίνεται. Μόνος δὲ τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀμαρτίας ὁ προστατὴς Διαβόλος, στενάζει ὁ πανάθλιος καὶ ἐλεεινὸς ὁδύρεται, βλέπων τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλαγέντας ἐκ τῆς τυραννίας του καὶ υιοθετηθέντας ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ Πατρός. Τῶρα λοιπὸν ἃς εὐλογῇ τὸν Αἴτιον (τῆς ἐλευθερίας τῆς) μὲ ὕμνους ἐμμέτρως καὶ μελωδικῶς τονισμένους ἡ ταλαίπωρος τῶν Ἐθνῶν πανοπερμία.

ΩΔΗ Θ'.

»Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ Τόκου σου θαυμάτων!

»Νύμφη Πάναγνε Μητὲρ εὐλογημένη
»Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας
»Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργετίαν
»Δάρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.»

(Ὡ, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν, καὶ ὑπὲρ ἐννοίαν θαυμασίων τῶν τοῦ τόκου Σου Πανάχαρταν Δέσποινα! Σὺ μόνῃ ἀνεδείχθης Νύμφη Πάναγνος (δηλ. κατὰ πάντα ἀγνή) οὐχὶ μόνον κατὰ τὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὰς ψυχικὰς καὶ σωματικὰς διαθέσεις καὶ ἐνεργείας) καὶ Μητὴρ ἀσπύρωρ συλλαβοῦσα, καὶ ἀκόπως βαστάσασα, καὶ ἀναδύνως καὶ ἀφθόρως γενήσασα τὸν Μονογενῆ Υἱὸν τοῦ Προανάρχου Πατρός, διαμεινῶσα ἀφθόρος καὶ μετὰ τὴν φρικτὴν λοχείαν Σου. Παρθένος πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένος ἐν τῷ τόκῳ, καὶ Παρθένος μετὰ τὸν τόκον καὶ ἀπὲ Παρθένος ὑπάρχεις ὁ Πανάχαρταν καὶ εὐλογημένη Δέσποινα! Διὰ Σοῦ δὲ ἐπιτυχόντες τελείας σωτηρίας ἀναγνωρίζοντες Σὲ ὡς εὐεργετὴν ἡμῶν (τῶν ἀνθρώπων), Σοὶ προσφέρομεν ἐπάξιον δάρον τὸν παρόντα εὐχαριστήριον ὕμνον).

Τοσαῦτα λοιπὸν ἐν συντομίᾳ περὶ τῶν Ἱαμβικῶν Καταβασίων τοῦ Ἱερ. Δαμασκηνοῦ. Εἴθε ὁ ἐν Ἱορδάνῃ ἐπιφανείς Σωτὴρ ἡμῶν νὰ φωτίσῃ πάντα τὰ ἔθνη ἵνα ἐπιστρέψαντες εἰς Αὐτὸν καὶ τὴν ὀρθόδοξον τὸν πιστὸν ἐπιτύχωμεν τοῦ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ προορισμοῦ ἡμῶν. Γένοιτο.

+ Ἀρχ. ΚΟΣΜΑΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΛΑΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Ο Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Χρυσόστομος κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Θείας Μεταμορφώσεως ὃν εἶχε πληρώσει ἀπειρον πλῆθος ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Μεγαρίδος κ. Νηστοφόρος, ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ἐν Χ. Κοκκινιά Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Ο Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Διαιλείας κ. Πολύκαρπος ἀναχωρήσας ἐκ Πειραιῶς τὴν 22αν Δεκεμβρίου μετέβη εἰς τὰς Θήβας ὅπου διήλθε ὅλας τὰς ἡμέρας ἑορτάσας μετὰ τῶν ἐν Θήβαις Γ.Ο.Χ. τὰ Χριστογεννα, ὁ Σεβασμιώτατος φθάσας εἰς Θήβας τὸ Σάββατον ἑσπέρως ἔλαβε μέρος χοροστατήσας εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὴν Κυριακὴν ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐπισκόπου καὶ Πολιούχου Θηβῶν.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐγένετο δεκτός ὑπὸ τῶν ἑκατὸν μαθητῶν καὶ μαθητρίων τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, εἰς ὃ διδάσκει ὁ Ἱερολογιώτατος Ἱεροδιάκονος Ἰλαρίων, μετ' ἐξαιρετικῆς χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τὰ παιδιά ὁ Σεβασμιώτατος ὠμίλησεν καὶ διένειμεν βιβλία, ὠφέλιμα καὶ διδακτικά περιέχοντα ὕμνους προσευχὰς καὶ ποιήματα, τὴν ἀκολουθίαν τῶν Μ. Ὁρῶν, παρηκολούθησεν ὁ Σεβασμιώτατος ὠμίλησας πρὸς τοὺς πιστοὺς.

Τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῶν Χριστουγέννων ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος ἐν μέσῳ καταφανοῦς συγκινήσεως καὶ χαρᾶς ἑαυτοῦ καὶ τοῦ πλῆθους τῶν πιστῶν.

Καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας καθ' ἃς παρέμεινε ὁ Σεβασμιώτατος εἰς Θήβας πλῆθος κόσμου παρηκολούθη τὰς Ἱερὰς ἀκολουθίας καὶ ἤκουε τὸ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου γινόμενον ἐκάστοτε ἐπίκαιρον Θείον κήρυγμα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσκέφθη τοὺς ἑορτάζοντας πιστοὺς συνδεδεμένους ὑπὸ τοῦ κ. Δημέτρου Θηβῶν καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Παραρτήματος. Τὴν ἐπομένην ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας ὁ Σεβασμιώτατος προπεμπόμενος ὑπὸ πολλῶν χριστιανῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Δ. Συμβουλίου. Πλήρης ἐνθουσιασμοῦ, ἡθικῆς ἱκανοποιήσεως καὶ ἀπειρου χαρᾶς ἔφθασεν τὴν ἐπομένην εἰς τὴν Σύνοδον εἰς ἣν ἀνεκοίνωσεν τὴν εὐχάριστον διαμονὴν τοῦ ἐν Θήβαις ἐκφράζων τὴν εὐσέσκεϊαν αὐτοῦ τὰς εὐχαριστίας τοῦ πρὸς τὰ πνευματικά του τέκνα τῶν Θηβῶν.

Τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Διαιλείας κ. Πολυκάρπου ἐχοροστάτησαν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης Πατησίων ἐνθα μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χάραν σεμνὴ καὶ ἐπιβλητικὴ τελετὴ καθ' ἣν ἐνεδύθησαν δαπάναις φιλανθρωπῶν καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου καὶ φιλανθρωπῶν Κυριῶν 16 ἄπορα παιδιά τοῦ Κατηχ. Σχολείου. Ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ὠμίλησεν θαυμασίως διὰ τὸν ὥραιον σκοπὸν τῶν Κατηχ. Σχολείων ὁ δὲ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Διαιλείας ὠμίλησεν εἰδικῶς πρὸς τὰ παιδιά.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΓΩΣ

Ἀλλεπάλληλοι συσκέψεις γίνονται πρὸς τακτοποίησιν τῶν λειτουργειῶν τοῦ συγκαλουμένου διὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδόξης Πανελληνίου Συνεδρίου τῶν Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος. Ἐξ ὅλων τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Παραρτημάτων τῶν Γ. Ο. Χ. καταφάνουσι δηλώσεις συμμετοχῆς καὶ ἐπιστολὰ ἐκδηλοῦσάν τὴν χαρὰν τῶν Γ.Ο.Χ. διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συνεδρίου.

Κατόπιν συνδεδασμένων ἐνεργειῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Π. Θ. Ε. Ο. Κοινωνίας καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας ἐπετεύχθη ὅπως σταλῇ ἐγκύκλιος Διαταγὴ πρὸς ἀπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅπως οἱ Παλαιοημερολογίται ἀφεθῶσιν ἐλεύθε-

ροι καὶ ἀνενόχλητοί εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν Ὁρθοδικτικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Ἀντίγραφον τῆς Διαταγῆς ταύτης θὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς.

Καταβάλλονται μεγάλα προσπάθειαι, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδίκου καὶ ἀνελευθέρου Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὰ Ληξιαρχικὰ βιβλία καταχώρησις τῶν Γεννήσεων Βαπτίσεων καὶ Γάμων τῶν Γ.Ο.Χ. Ἐλπίζομεν ὅτι λίαν προσεχῶς καὶ τοῦτο θὰ ἐπιτύχωμεν.

Ὁ Ἄγων διεξάγεται μετὰ κόπου καὶ ἔχει ἀνάγκην ἐξέδωσιν εἰς ὃ δέον καὶ ἔχουσι ὑποχρέωσιν καὶ ἱερὸν καθήκον καὶ συμβάλωσι πάντες οἱ δυνάμενοι χρηματικῶς ἰδιαίτερος δὲ διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συνεδρίου διὰ τὸ ὅποιον θὰ χρειασθῶσι πολλὰ χρήματα.

Κίνησις Ἑνερ. Φιλοπτῶχων Ταμείων

Εἰς πολλοὺς Ναοὺς τὰ φιλοπτῶχα Ταμεῖα τῶν Γ.Ο.Χ. ἐπέδειξαν ἐξαιρετικὴν δρασὶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων. Διενεμήθησαν ἄρκετὰ χρηματικὰ ποσὰ καὶ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ τροφῶν. Εἰς τὸ προσεχές φύλλον τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ δημοσιεύσωμεν λεπτομερείας δι' ἑκάστον ἐνοριακὸν φιλοπτῶχον Ταμεῖον, ἐάν εὐαρεστηθῶσιν οἱ Πρόεδροι αὐτῶν νὰ μᾶς ὑποβάλωσι τὰς καταστάσεις κινήσεως καὶ διανομῶν τῶν ὑπ' αὐτῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων.

Μέχρι σήμερον μόνον ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Δανιὴλ, Πρόεδρος τοῦ Ἑνερ. Φιλοπτῶχου Ταμείου Ἀγίου Παύλου Π. Κοκκινιάς, πιστὸς εἰς τὴν ὑποχρῶσιν τοῦ ταύτην, ὑπέβαλεν κατάστασιν ἐκ τῆς ὁποίας ἐμφαίνεται ἡ θαυμασία καὶ ἀξία ἐπαίνων δράσις τοῦ ὑπ' αὐτὸν Φ. Ταμείου. Ὅπως διένειμεν διὰ τοῦ Ταμείου δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας καὶ διάφορα εἶδη τροφίμων πρὸς τοὺς πτωχοὺς.

Τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων τῶν Γ.Ο.Χ. κατὰ χιλιάδας οἱ πιστοὶ κατέκλυσαν τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Ἀθηνῶν Πειραιῶς.

Μετ' ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμόν ἐωρτάσθησαν αἱ ἑορταὶ τῶν Χριστουγέννων εἰς πολλὰ ἐκ τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων.

Τῇ ἡμέρῃ τῆς Διοικούσης ἑπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κυρίας Καλλιόπης Ι. Δέρβου ἐχορηγήθη ἐκ μέρους τοῦ κ. Α. ναρὰ ὕψους πρὸς ἐπένδυσιν τῶν ἀπόρων καὶ ὀρφανῶν παιδιῶν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Ἡ ἐπένδυσις ἐγένετο εἰς ὅσα Κατηχητικὰ Σχολεῖα ἐπέτρεψεν ἡ ποσότης τοῦ ὀφαισματος.

Ἐπίσης ἐκ τῶν εἰσπραττομένων χρημάτων διὰ τοῦ κυτίου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἠγοράσθησαν ὑποδήματα εἰς παιδιά ἅτινα εἶχον ἀπόλυτον ἀνάγκην τούτων.

Τοῦ Κυρίου εὐλογοῦντος καὶ ἐπιτρέποντος θὰ διοργανωθῇ ὑπὸ τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων μιὰ μεγάλῃ ἑορτῇ ἐν Ἀθήναις ἐπενδύσεως ἀπόρων καὶ ὀρφανῶν παιδιῶν τῶν Κατηχ. Σχολείων τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Αὔριον Δευτέραν 7ην τρέχοντος (π.ε.) ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πανηγυρίζει ὁ ἐν τῇ θέσῃ Ρούφ φερώνμος Ἱερὸς Ναὸς (Λαλιώτη).

Ἀφ' ἐσπέρως θέλει ψαλῇ Μέγας ἑσπερινὸς τὴν δὲ ἐπομένην ἡ Θεία Λειτουργία, μετ' ἄρτοκλασίας ἱεροῦργοντος τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀγίου πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομου.

Προσκαλοῦνται οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ ὅπως τιμῶσιν τὴν ἑορτὴν καὶ πανηγυρίν ταύτην.

(Ἡ Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ)

Τὴν μεταπροσεχῇ Παρασκευῇ 18ην Ἰανουαρίου ἐ.ε. (π.ε.) ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἑορτάζει ὁ ἐν Ἀμφορούσῳ καὶ εἰς θέσιν Κοκκινιά φερώνμος Ἱερὸς Ναὸς.

Ἀφ' ἐσπέρως θέλει ψαλῇ ὁ Μέγας

ἑσπερινὸς τὴν δὲ ἐπομένην ἡ Θεία Λειτουργία, μετ' ἄρτοκλασίας ἱεροῦργοντος τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀγίου πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσόστομου.

Προσκαλοῦνται οἱ φιλέοργοι ὅπως τιμῶσιν τὴν ἑορτὴν καὶ πανηγυρίν ταύτην.

(Ἡ Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ)

ΕΠΑΝΟΣ

Ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου Συνεδρίου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

κ. Μαρία	Δρχ. 10.000
Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Ταξιάρχων Ν. Ἑλβ.	» 24.100
» » Μυρτιδιωτίσης Π. Φαλ.	» 7.000
Παρμῖα Κορίνθου	» 50.000
Ἰ. Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Πειρ.	» 51.500
» Ἀγ. Ἀποστόλων Ἀθην.	» 40.000
Ἀνώνυμος	» 19.500
Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Δημητρίου Ἀθην.	» 32.050
» Ἀγ. Ἀνδρέου Περιστ.	» 26.250
» Τριῶν Παρθένων Ἀθην.	» 18.350
» Ὑπαπαντῆς Πειρ.	» 29.550
» Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀθην.	» 8.300
» Μεταμορφώσεως	» 49.050
» Ἀγ. Φιλίππου Πειρ.	» 42.700
» Τιμίου Σταυροῦ Πειρ.	» 10.250
» Ἀγίου Παύλου Πειρ.	» 50.000
Παράρτημα Θηβῶν	» 100.000

Ἐκ τοῦ Παρίτος Κερωπίου οἱ κάτωθι:

Ἱερομ. Ἀντὼν Ζαρακοβίτης δρχ.	10.000
Γεώργ. Εὐάγ. Ντούνης	» 10.000
Σταμ. Εὐάγ. Ντούνης	» 10.000
Εὐάγγελος Ντούνης	» 5.000
Ἰωάννης Ν. Κομπερῆς	» 10.000
Κωνστ. Θηβαίου	» 5.000
Χρ. Γκιόκας	» 5.000
Ἀναστ. Βλάχος	» 5.000
Εὐγενεῖα Σουρλατζή	» 5.000
Βασιλικὴ Ἀναγνωστοῦ	» 5.000
Δημ. Ἀγγ. Λάμπρου	» 10.000
Ἡρακλ. Π. Στεργίου	» 10.000
Κωνστ. Παπαμιχαήλ	» 5.000
Κωνστ. Πρίφτης	» 4.500
Γεώργ. Προβήδης	» 3.000
Ἀριστ. Χατζηγιάννης	» 6.000
Φωτεινὴ Τσόρδα	» 1.000
Σωτ. Γ. Γκιόκας	» 500

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Μὴ ὀργισθῇς κατ' ἀδελφοῦ, μὴ τὸν πεφιρνονήσῃς, ἂν εἶναι καὶ ἐλάχιστος καὶ μὴ τὸν ἐξυβρίσῃς.

Ἄν ἔχῃ τις τι κατὰ σοῦ ἀδίκως καὶ δικαίως συνδιαλάττω μετ' αὐτοῦ προθύμως καὶ ταχέως.

Πρὸς ἡδονὴν ἀθέμιτον μὴ βλέπετε μηδὲως, ἀλλὰ νὰ βλέπητε πάντοτε σωφρόνως καὶ ἀδόλως.

Ἀποφύγετε πᾶν σκάνδαλον ὥσθιν εἰς ἀμαρτίαν ἐπὶ τὸ ἔμμη σου αὐτὸ τὴν χεῖράν τὴν ἴδιαν.

Τὴν συζυγίαν ἱερὰν οὐδὲν τὸ διαλύον πλὴν ὅταν καταπατηθῇ ἡ πίστις τῶν συμβίων.

Μηδένα ὀρκον δύνει, ἀλήθειαν ὁμίλει, μὴ ἔχεις ἄλλο εἰς τὸν νοῦν καὶ ἄλλο εἰς τὰ χεῖλη.

Εἰς τὸν κακὸν διὰ κακοῦ μηδὲως ἀντιτάσσου καὶ δάνειζε καὶ παρέχε ἀφθόνως τὰ ἀγαθὰ σου.

Ὡς ὁ Πατὴρ σου ὁ Θεὸς καὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἔτι διὰ νὰ γίνῃς τέκνον του ἀγάπα καὶ εὐεργετεί.

Νὰ ἐλεῇς ἐν τῷ κρυπτῷ, μὴ πρὸς τὸ θεαθῆναι, σὲ βλέπει ὁ Θεός, αὐτὸς μισθοποδοτὴς εἶναι.

Προσεύχου μὴ βατολογῶν μὴ θέλων ἐπιδείξῃς, ἄρκει τὰς πύλας τῆς ψυχῆς πρὸ τοῦ Θεοῦ ν' ἀνοίξῃς.

Τῆς ἑσθῆς ὁρᾶσεως ἐπιμελοῦ ἐν πρώτοις, ὁ νοῦς σου ἄς βλέπῃ ὕγιεινῶς οὐαὶ ἐάν τυφλωθῇ.

Φίλος Θεοῦ καὶ Μαμμωνᾶ μὴ γίνεσαι ἐπίσης ἐάν τὸν ἕνα ἀγαπᾷς τὸν ἄλλον θὰ μισήσῃς.

Μὴ βασανίζεις τὴν ψυχὴν, ἀνωφελῶς σπαράττων μὲ τὰς μερίμνας τῶν φθαρτῶν τροφῶν καὶ ἐνδυμάτων.